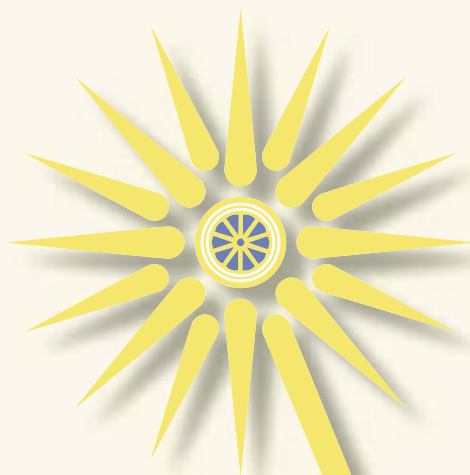

МАКЕДОНСКАТА САГА

М

ојата земја ја тресе топотот на политичките идни пратенички ветувања, како да не знаат дека тоа се лоши примери и за малите деца. Тргнаа во поход за освојување на електоратот, префрлајќи си едни на други дека корупцијата, митото, зависното судство, распродажбата на економското богатство, на државниот имот, маргинализирањето на суверенитетот, интегритетот и безбедноста се креација на оние другите, кои се виновни за сè, а тие останале чисти во целото обезличување на државава. Соочувањето со фактот дека народот на овие парламентарни избори мора да се определи за конкретна "боја" е претпоследниот

знак на предупредување за секој гласач дека на сите ќе ни биде така како што сами ќе си пресудиме.

Македонското слободно толкување на севкупните случувања им дозволува на одредени политички субјекти да пласираат верзија за розова иднина, која води кон сигурен пат за наша небиднина доколку раката на петти јули заокружи релативно кажано погрешен број. Дали има потреба за повторување на безбројните негативности кои ги преживуваме, некои поболно, некои полесно, но сите со траги на неизбришливост и со реакција – ах, пусто... пусто останало!

Идеологијата која ја слушаме веќе не личи ниту на неколкусекундна пародија, затоа што нема веќе паметен македонски човек, кој може да поверува во нејзината реализација. Доколку почнат да се прават калкулации за тоа кој како ќе нè крои во наредниот четиригодишен мандат на новиот законодавен дом, тогаш математиките, оние наводно "не-реалните", а работени според "посакуваните" формули, не покажуваат дека "розата" ќе се расцвете, "лавот" ќе зарика, "орлите ќе заграбаат"...

Едно е сигурно, тие не можат сами со себе. А, токму затоа што не можат едни со други, нам на обичните луѓе ни останува да го одредиме процентот со кој ќе им поверуваме дека од септември оваа, идната година, децата и внуците навистина ќе ни се вработат и ќе имаат можност мачно стекнатото знаење во долгогодишното школување да го покажат во компании каде што странскиот капитал ќе знае да им возврати за нивната стручност. Како да им поверуваме дека со празниот џеб ќе успеваме да ги платиме сите домашни давачки, ќе преживуваме на леб и сол или на месо и сирење? Колку сме сигурни дека ноќта мирно ќе ја преспиеме затоа што ова е сигурна и безбедна држава?

Толку посакуваното создавање на парче земја, слободно, богато и мирно, не паметиме од кога не е такво ниту од далеку. Животните стресови ги преживуваме докажувајќи го нашето прикриено повлекување во себе.

Кому да му дозволиме да нè води? Веќе видена работа од која чувствуваме колку замореност, толку и незаинтересираност, која повеќе личи на апатија, свесни дека вистинскиот избор ни се сведува на немање кому.

Ги извртевме, прегледавме, почувствувавме сите сценарија, неспособни веќе за поинаква констатација дека изборот навистина е толку стеснет што се сведува и навистина на кому, кога се само неколкумина.

Така, овој пат на овие избори секој мора да покаже комплетна зрелост на личност, да разграничи што е тоа што ќе му биде најдобро во вртењето на лево, во приклучувањето на десно, или во цврстото застанување на централна позиција.

Нивните ликови и гласови се нашата предиспозиција за воскреснување на здравиот македонски разум... Длабоко верувајќи во државата Македонија, мораме да веруваме дека и ќе го направиме вистинскиот избор...

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски